

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5250/2022
25.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА из ..., коју заступа мајка законски заступник ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Бајиновић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., Град ... и ГГ из ..., Град ..., чији је заједнички пуномоћник Ненад Максимовић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 20/2022 од 18.01.2022. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ВВ из ..., Град ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 20/2022 од 18.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П2 41/2021 од 11.10.2021. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, мал. АА из ..., па је тужени ВВ из ..., обавезан да доприноси њеном издржавању са по 20% месечно својих примања, по основу пензије, почев од 02.12.2019. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, са обавезом плаћања до 15.-ог у месецу за текући месец, с тим што је заостале рате дужан да исплати одједном, са законском затезном каматом почев од момента доспелости сваке рате појединачно, па до исплате, све преко законске заступнице ББ из Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд обавезе тужену ГГ из ... да доприноси њеном издржавању са по 2.000,00 динара месечно, као неоснован. Ставом III изреке, обавезан је тужени ВВ из ... да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 98.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж2 20/2022 од 18.01.2022. године, одбио као неосновану, жалбу туженог ВВ из ..., Град ... и потврдио пресуду Основног суда у Бору П2 41/21 од 11.10.2021. године, у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ВВ је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 202. Породичног закона ("Службени гласник РС", бр. 18/05) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Бору П 669/07 од 26.09.2007. године, разведен је брак законске заступнице мал. тужиље – мајке ББ и сада пок. ДД, сина туженог ВВ. Малолетна тужиља, рођена ...2006. године, поверена је мајци на самостално вршење родитељског права, а отац је обавезан да доприноси издржавању детета износом од 4.000,00 динара месечно. Отац мал. тужиље је преминуо ...2019. године. Законска заступница мал. тужиље је завршила основну школу, има 39 година, није запослена, а са мал. тужиљом живи у стану свог оца за који плаћа комуналну накнаду од 7.900,00 динара месечно. Повремено чисти туђе станове и тако остварује средства за издржавање. Није корисник социјалне помоћи и не прима дечији додатак. Тужени ВВ остварује примања по основу пензије у износу од 40.191,54 динара, стар је 69 година, а за лекове месечно издваја око 3.000,00 динара. Поседује и хектар земље коју није у могућности да обрађује због здравственог стања. Потребе мал. тужиље износе 20.000,00 динара месечно.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилном применом материјалног права туженог ВВ обавезали да доприноси издржавању мал. тужиље износом од 20% месечно од својих примања по основу пензије, почев од дана подношења тужбе, тако што је заостале рате дужан да исплати одједном, са припадајућом каматом, у смислу одредбе члана 160. Породичног закона.

Одредбом члана 8. став 1. Породичног закона, прописано је да је издржавање право и дужност чланова породице одређених тим Законом. Према члану 154. став 1. истог Закона, мал.дете има право на издржавање од својих родитеља, а према ставу 2. истог члана закона, малолетно дете има право и на издржавање од других крвних сродника у правој усходној линији, ако родитељи нису живи или немају довољно средстава за издржавање. Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, јер је тако прописано одредбом члана 160. став 1. Породичног закона. Редослед у издржавању прописан је одредбом члана 166. Породичног закона, тако што крвни сродници остварују међусобно право на издржавање редоследом којим наслеђују на основу закона (став 2.), а ако је више лица истовремено дужно да даје издржавање, њихова обавеза је подељена (став 5.).

У конкретном случају, отац мал.тужиље је преминуо, а њена мајка нема довољно средстава за издржавање, па тужиља има право на издржавање од других крвних сродника, у овом случају од деде по оцу, туженог ВВ, који је корисник пензије и има непокретности, па је у могућности да доприноси њеном издржавању износом од 20% од својих месечних примања по основу пензије.

Наводима ревизије ревидента о томе да законска заступница мал.тужиље од 2015.године има закључен уговор о доживотном издржавању са својим дедом по мајци, не доводи се у сумњу правилност ожалбене пресуде, имајући у виду да је пренос права власништва на стварима које су предмет тог уговора одложен до момента смрти примаоца издржавања, а да се могућности мајке тужиље да доприноси њеном издржавању процењују на основу чињеница у време подношења тужбе.

Неосновани су наводи ревизије ревидента да није утврђено колика финансијска средства је у могућности да својим радом обезбеди мајка тужиље. Супротно тим наводима ревизије, у поступку је утврђено да је тужиљина мајка завршила основну школу и да је незапослена, а издржава се повременим пословима одржавања хигијене у становима других лица, па су њени приходи нередовни и недовољни за издржавање.

Указивање ревидента у ревизији да тужиља има и деду по мајци, који је такође корисник пензије, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Тужени је дужан да доприноси издржавању мал. тужиље, јер је он први сродник у правој усходној линији иза смрти њеног оца, у смислу одредбе члана 154. став 2. Породичног закона, а његова обавеза подељена је са обавезом мајке мал.тужиље (члан 166. став 5. Породичног закона), тако што износ којим је ревидент обавезан да доприноси издржавању своје мал. унуке представља само део њених утврђених месечних потреба, док ће преостали износ потребан за издржавање (укупно 20.000,00 динара) обезбедити њена мајка, како обезбеђивањем преосталих потребних материјалних средстава, тако и бригом и старањем детету.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**